

αθλητισμός

Ο αθλητής που δόξασε την Κύπρο σ' όλη την υφήλιο

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ:

Κέρδισε τον Μαραθώνιο της Βοστώνης για μια ιδεολογία

Ο Στέλιος Κυριακίδης, αποτελεί την προσωποποίηση του Κυπριακού και Ελληνικού μεταπολεμικού κλασικού αθλητισμού. Ο Στέλιος Κυριακίδης, είναι ο άνθρωπος που τον Μάρτιο του 1946 κατάφερε να δοξάσει το νησί μας με την φανέλλα της Ελλάδας, τερματίζοντας πρώτος στον μαραθώνιο της Βοστώνης.

Εγκατεστημένος τώρα μόνιμα στην Αθήνα ο συμπατριώτης μας μαραθωνοδρόμος, θυμάται με συγκίνηση εκείνες τις ωραίες κι' ανεπανάληπτες στιγμές. «Εσύ θα πεθάνεις στον δρόμο» του είπαν ο Αμερικανός γιατρός - αν έτρεχε στον μαραθώνιο της Βοστώνης. Όχι μόνο δεν πέθανε, αλλά έκοψε πρώτος το νήμα. Ο κυριώτερος αντίπαλός του Ιρλανδός Κέλλυ δήλωσε μετά τον αγώνα: «Δεν ήταν δυνατό να κερδίσω έναν άνθρωπο που έτρεχε για μια ιδεολογία».

Ας δούμε όμως το οδοιπορικό της ζωής του Στέλιου Κυριακίδη.

Γεννημένος το 1910 στο Σατό της Πάφου (χωριανός του σημερινού Αρχιεπισκόπου Χρυσόστομου), από γονείς αγρότες, πέρασε μεγάλες στιγμές μιζερίας και δυστυχίας. Αφού τέλειωσε το Δημοτικό Σχολείο πήγε στη Λεμεσό όπου δούλεψε σε φούρνο κάποιου συγγενή του.

Το 1931, σε ηλικία 21 χρονών έπιασε δουλειά σαν υπάλληλος στο σπίτι ενός Άγγλου γιατρού στο Τρόδος. Εκεί πήρε την πρώτη γεύση από αθλητισμό. Κι' αυτό, λόγω του δυνατού κρύου, αναγκαζόταν να τρέχει για να ζεσταθεί.

Λέγει ο ίδιος: «Πράγματι αυτό κάναμε και το αποτέλεσμα ήταν καταπληκτικό. Εκτός όμως από αυτό, αυτή η μικρή καθημερινή άσκηση μου έδωσε απότομη ανάπτυξη! Ψήλωσα δηλαδή κάθε μέρα και πιο πολύ! Αυτό με πήγαν στήθεσε κάπως κι' όταν πήγαν στην Λεμεσό, πήγα σε ένα γιατρό. Μ' έβαλε στις ακτίνες και το πόρισμα που έβγαλε ήταν: «έχεις τάσεις προς τον αθλητισμό». Δεν ήθελα να μου πει τίποτε άλλο. Απ' εκείνη τη στιγμή το έβαλα μέσα μου να γίνω αθλητής και άρχισα να γυμνάζομαι. Ήμουν τόσο αισιόδοξος ότι μπορούσαν να τα καταφέρω που είπα σε όλους ότι του χρόνου θα με γράψουν οι εφημερίδες!»

Και πραγματικά έτσι έγινε. Ο Κυριακίδης συνέχισε να γυμνάζεται καθημερινά, κάνοντας 30 γύρους του ΓΣΟ (είχε εγκατασταθεί μετά το κίνημα του 1931 στη Λεμεσό), μέχρι που τον γνώρισε ο τότε προπονητής Παύλος Αγγελίδης, στον οποίο έκαμε μεγάλη εντύπωση η αντοχή του.

«Θυμάμαι» λέει «που ο προπονητής είπε στους άλλους, «αυτός είναι μεγάλο νούμερο» και μου σηνέτασε να γυμνάζομαι καθημερινά».

Γίνονται οι Παγκύπριοι Αγώνες στην Αμμόχωστο κι ο Κυριακίδης παίρνει μέρος μαζί με τον Βάσο Αϊβαλιώτη τον Σολέα, τον Φυλακτού, τον Σιάντο και τον Σικαδά. Ο Στέλιος έρχεται πρώτος στα 5000 και 10000 μέτρα. Από τότε οι πρώ-

τες νίκες άρχισαν να διαδέχονται η μια την άλλη:

Παμπάφιοι (Μάρτης 1933), ο Κυριακίδης παίρνει 4 πρώτες θέσεις σε μια μέρα (400, 800, 1500, 20000 μέτρα). Τον ίδιο χρόνο γίνονται οι Παγκύπριοι όπου έρχεται πρώτος στα 1500, 5000, 10000, και 20000 μέτρα. Ο προπονητής του ΣΕΓΑΣ, ο οποίος τον είδε, δήλωσε ότι «ο Κυριακίδης δεν είναι πια για την Κύπρο. Πρέπει να πάει στην Ελλάδα». Έτσι η δήλωση αυτή του Σιμιτσεκ άνοιξε το δρόμο για τον αθλητή Κυριακίδη.

Το 1934 στους Πανελλήνιους παίρνει την πρώτη θέση στα 5000 και 20000 μέτρα, ενώ στην Βαλκανιάδα που έγινε τον ίδιο χρόνο στη Βουλγαρία, κερδίζει τα 10000 μέτρα και τον Μαραθώνιο με 2 ώρες 49' και 42" (Βαλκανικό ρεκόρ). Με την επίδοση αυτή έσπασε το ρεκόρ

Ο Κυριακίδης μπροστά από τη βιτρίνα με τα έπαθλα του από διάφορους αγώνες. Πάνω - πάνω διακρίνεται το κύπελο που πήρε στη Βοστώνη. Δεξιά μια προτομή του Κεμάλ Ατατούρκ, δώρο από τουρκικό αθλητικό σύλλογο.

του Σπύρου Λούη του 1896 που ήταν 2 ώρες 58' και 30" .

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΟΝΕΙΡΟ

Από τότε και μέχρι το 1940 κέρδισε πρώτες νίκες σ' όλους τους Βαλκανικούς κι' έβαλε στόχο του τον Μαραθώνιο της Βοστώνης.

Μ' ένα μικρό αεροπλάνο, 42 θέσεων ξεκίνησε από την Αθήνα για τη Νέα Υόρκη, μέσω Ρώμης και Παρισίου. Παντού ήταν φανερά τα καταστροφικά σημάδια του πολέμου. Το ταξίδι κράτησε 56 ολόκληρες ώρες!

Κρασαμένους, αλλά πάντα με τη φλόγα της πίστης και της αισιοδοξίας να καίει μέσα του, έφτασε στη Νέα Υόρκη όπου τον υποδέκτη ο πρώην βουλευτής Δημητρακόπουλος.

Ο διεθνής μαραθωνοδρόμος τη στιγμή που κόβει το νήμα στο μαραθώνιο της Βοστώνης.

Εδώ κάθησε 2 μέρες κι' ύστερα έφυγε για τη Βοστώνη, όπου πήγε κατ' ευθείαν και είδε τη διαδρομή, περπατώντας την ολόκληρη με τα πόδια.

«Ύστερα συνεχίζει, πήγα στην Ομοσπονδία για να πάρω τον αριθμό μου. Σύμφωνα με τα στοιχεία που είχαν έπρεπε να πάω το νούμερο 2, όμως ζήτησα να μου δώσουν το 77. Τους είπα ότι ήταν ο τυχερός μου αριθμός κι' ίσως με βοηθούσε. Μου το έδωσαν και δεν πήραν το 1 δολλάριο που έπρεπε να πληρώσω. Ίσως να τους συγκίνησε το γεγονός ότι ερχόμουν σκελετωμένος από μια χώρα, όπου ο πόλεμος την είχε κτυπήσει άσχημα».

ΒΟΣΤΩΝΗ: ΜΑΡΤΙΟΣ 1946

Είναι λίγα τα 24 μίλια. Οι γιατροί εξετάζουν για τελευταία φορά τους αθλητές και φτάνουν στο αθλητιστήριο Στέλιο Κυριακίδη, δηλώνουν ότι «αυτός θα πεθάνει στον δρόμο». Επενέβη όμως η Ομοσπονδία, λέγοντας ότι τα χαρτιά που είχε φέρει ο Στέλιος από τη χώρα του, έλεγαν ότι είναι κατάλληλος για τον αγώνα. Έτσι παρά τις αμφιβολίες των αμερικανών γιατρών, ο Κυριακίδης βρέθηκε στη γραμμή περιμένοντας το σύνθημα για το ξεκίνημα.

«Ξεκίνησαμε, διηγείται ο Στέλιος, «με τις φωνές και τα χειροκροτήματα του κόσμου. Το σχέδιο μου ήταν να τους αφήσω όλους να μπουν μπροστά κι' όταν θα έβλεπα ότι άρχιζαν να κουράζονται, τότε θα έβαζα όλες μου τις δυνάμεις και θα προχωρούσα».

«Στα πρώτα 10 μίλια έφτασα μια ομάδα από τους καλούς. Ο ένας πρόσεχε τον άλλο. Κοίταξα το ρολόι μου και τους λέω: «Κάναμε 10 μίλια σε τόσο ώρα». Τους έκανε έκπληξη αυτό, απόρησαν. Σου λέει αυτός κοιτάει το ρολόι! Συνεχίσαμε να τρέχουμε όλοι μαζεμένοι, ώπου στα 15 μίλια τους έφυγα και μπήκα πρώτος».

«Απ' τον κόπο που ήταν μαζεμένοι, άκουσα κάποιον έλληνα να μου φωνάζει: «Στέλιο μου για την Ελλάδα και τα παιδιά σου». Αυτό με συγκίνησε και μούδωσε περισσότερη δύναμη. Όμως άρχισα να πιάναμ. Κάτι ανήφορα κι ο δεύτερος μ' έφτασε. Ήταν ο Ιρλανδός Κέλλυ. Αρχισε ο συναγωνισμός, τρέχαμε στίθος με στίθος».

«ΣΤΕΛΙΟ, ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΣ»

«Στο μεταξύ από προηγουμέ-

ως είχα βάλει ένα φίλο μου μπροξέρ να με περιμένει κάπου 8 μίλια πριν το τέρμα με λίγη λεμονάδα. Φτάνοντας εδώ ο φίλος μου αντί λεμονάδα μου πέταξε μισό πορτοκάλι. Σταμάτησα και του είπα να πάει 10 μέτρα πιο εκεί που ήταν ένα μαγαζί και να μου φέρει λεμονάδα. Όπου να πάει και να πιάω την λεμονάδα, ο Κέλλυ με πέρασε. Βρισκόταν 60 μέτρα μπροστά μου. Συνέχισα να τρέχω ώπου μια στιγμή ακούω πάλι κάποιον να φωνάζει: «Στέλιο έστω και δεύτερος». Αυτή η κουβέντα με αφύπνησε. Λέω γιατί δεύτερος. Παίρνω αέρα, φουλάρω και τον πλησιάζω. Παρακάτω ένας γνωστός μου δημοσιογράφος μου φωνάζει αγγλικά: «Ο Στέλιος θα νικήσει σήμερα». Δεν ήθελα τίποτε άλλο. Πήρα φόρα και μπήκα πρώτος. Λίγα μέτρα πιο κάτω με περίμενε το νήμα για να το ψω...!».

Ο Κυριακίδης ήρθε πρώτος με χρόνο 2 ώρες 29' και 27" πλησιάζοντας το Ολυμπιακό ρεκόρ του Βερολίνου (2.29' 17" .

«Έτρεξα για μια ιδέα», λέει ο ίδιος κι η συγκίνηση κάνει τα μάτια του να βουρκώσουν, «έτρεξα για την Ελλάδα! Για ν' ακουστεί το όνομα της Κύπρου και της Ελλάδας. Δεν είχα καμιά προσωπική φιλοδοξία».

Και πραγματικά έτρεξε μόνο για μια ιδέα! Αυτό φαίνεται άλλωστε κι' από το γεγονός ότι δεν δέκτηκε ούτε τα δολάρια, ούτε το αυτοκίνητο, ούτε τίποτε άλλο που του πρόσφεραν, παρά μόνο το Κύπελλο!

Ο Κέλλυ μετά τον αγώνα δήλωσε: «Δεν ήταν δυνατόν να κερδίσω έναν άνθρωπο που έτρεχε μόνο για μια ιδεολογία!»

Ο Στέλιος Κυριακίδης γύρισε στην Ελλάδα στις 23 Μαΐου

1946, όπου του έγινε αποθεωτική υποδοχή! Μέσα από τις εκατοντάδες χιλιάδες των ελλήνων που τον ζητωκραύγαζαν, έφτασε μπροστά από τις Στήλες του Ολυμπίου Διός όπου τον υποδέκτηκε με δάφνιο στεφάνι ο Δήμαρχος της Αθήνας. Λίγο αργότερα δεχόταν τα συγχαρητήρια του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης Τσαλαδάρη στη Βουλή!

Μαζί του είχε φέρει υλικό για τον φτωχό τότε, ΣΕΓΑΣ, καθώς και άλλα υλικά βοήθεια για την καταστραμμένη απ' τον πόλεμο Ελλάδα.

Σήμερα ο Στέλιος Κυριακίδης, 75 χρονών, ζει στη Φιλοθέη. Παρά την ηλικία του ζει και αναπνέει στον ρυθμό του αθλητισμού βήθοντας με τον δικό του τρόπο τον ελληνικό στίβο, ενώ η σκέψη του πάντοτε στρέφεται στην πατρίδα του την Κύπρο και την γενέτειρά του...»

Το PHILIPS COLLEGE ΠΡΩΤΟ ΣΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΕΠΙΔΟΣΗ ΠΡΩΤΟ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

Η ομάδα του Philips College που κέρδισε τον Κύκλο Πρώτου Πότους στην συνάντησή με το Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο (ΑΤΙ) στο Πρωτάθλημα Ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης με σκορ 3—2. Την ομάδα αποτελούν:

Κ. Πασχάλη, Ο. Αλωνεύτου, Λ. Κωνσταντίνου, Μ. Ρούσου, Μ. Νικολάου, Α. Γεωργιάδου, Ρ. Μελισσά, Μ. Ζεβλάρη, Π. Λαδά. Προπονητής: Αντώνης Παττίχης

Με την πρωταθλήτρια ομάδα διακρίνεται και ο διευθυντής του Philips College κ. Φίλιππος Κωνσταντίνου.